

Δυσκολεύομαι να πιστεύσω στο Θεό, αφού δεν Τον βλέπω.

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Τον προπάππο σου, ενώ δεν τον είδες, πιστεύεις ότι υπήρχε, γιατί σου τον περιέγραψε ο παππούς σου και γιατί είναι λογικό να έχεις ανάμεσα στους προγόνους σου και κάποιον προπάππο. Έτσι και με το Θεό, ενώ δεν Τον βλέπουμε, πιστεύουμε στα λόγια των μαθητών του Χριστού, που Τον είδαν και θυσιάστηκαν γι' Αυτόν. Επίσης είναι λογικό να δεχθούμε ότι ο πολύπλοκος και πανέμορφος κόσμος πρέπει να έχει κάποιο πάνσοφο και πανίσχυρο Δημιουργό.

Πολλά πνευματικά πράγματα στη ζωή μας, όπως την αγάπη, την ευγνωμοσύνη, τη ζήλια, δεν τα βλέπουμε, αλλά τα ζούμε. Επίσης πολλά υλικά πράγματα, όπως τον αέρα, δεν τα βλέπουμε, όμως τα αισθανόμαστε. Τον ήλιο οι τυφλοί δεν τον βλέπουν, όμως αισθάνονται την ύπαρξή του με τη θερμότητά του. Πολλές ακτίνες του φάσματος του φωτός (πχ. υπεριώδεις και υπέρυθρες) δεν τις βλέπουμε, τις «βλέπουν», όμως, τα μηχανήματα. Ο Θεός, ενώ είναι πανταχού παρών, ενώ μας περιβάλλει (Πραξ. 17, 28) και μας καταλαμβάνει ψυχοσωματικά, δεν είναι ορατός

στα ανθρώπινα μάτια.

Όταν αναζητούμε το Θεό και αγωνιζόμαστε συγχρόνως για το καλό, θα αισθανθούμε έμμεσα την παρουσία Του και θα νιώσουμε πνευματικά βιώματα ουράνιας χαράς και αγαλλιάσεως. Είχε πει ο Κύριος στους μακαρισμούς (Ματθ. 5, 8): «μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά ότι αυτοί τον Θεόν όψονται», δηλ. ευτυχισμένοι όσοι έχουν καθαρή καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν το Θεό. Οι άγιοι δε θα τον δουν μόνο στην άλλη ζωή, αλλά τον αισθάνονται κι εδώ στην επίγεια ζωή. Στον παράδεισο θα βλέπουν την ανθρώπινη φύση του Χριστού περιλουσμένη σε θείο φως. Αυτή η θέα θα τους χαροποιεί συνεχώς. Όσοι έχουν στην παρούσα ζωή παροδικές αποκαλύψεις του ίδιου του Χριστού ή του ακτίστου θείου φωτός ή κάποιων αγίων, προσδοκούν τη μόνιμη θεοπτία του παραδείσου. Οι μαθητές του Χριστού στη Μεταμόρφωση είδαν τη θεία δόξα του Θεανθρώπου όχι με τα αδύναμα σωματικά μάτια, αλλά με τα μάτια που μεταμορφώθηκαν. Ο απόστολος Παύλος μεταφέρθηκε στον Παράδεισο και είδε τα ανέκφραστα παραδεισένια μεγαλεία (Β΄ Κορ. 12, 4). Στο Σινά ο Θεός είχε πει στο Μωυσή: «Δεν μπορείς να δεις το πρόσωπό μου, γιατί δεν μπορεί να δει άνθρωπος το πρόσωπό μου και να ζήσει» (Εξ. 33, 20). Το ίδιο λέγεται και στο Ευαγγέλιο και στην πρώτη καθολική επιστολή του ευαγγελιστού Ιωάννου: «το Θεό κανείς δεν τον είδε ποτέ» (Ιωάν. 1, 18 και Ιωάν. 4, 12). Στη συνέχεια του κειμένου της επιστολής ο Ιωάννης γράφει ότι ο Θεός εγκαθίσταται στο χριστιανό, που έχει αγάπη. Εδώ τονίζεται η αξία της εμπειρίας του Θεού και όχι της θέας του Θεού. Οι αγιαζόμενοι χριστιανοί έχουν πνευματικά βιώματα της παρουσίας και της αγάπης του Θεού.

Από το βιβλίο «**Νεανικές Αναζητήσεις - Α΄ Τόμος: Ζητήματα πίστewς**» (σελ. 23-24), Αρχ. Μαξίμου Παναγιώτου, Ιερά Μονή Παναγίας Παραμυθίας Ρόδου

Πηγές: makkavaios.blogspot.gr- hristospanagia3.blogspot.gr